

בעל ה"זרע שמשון" רבי שמשון חיים בן רבי נחמן מיכאל נחמני זיע"א
הבטיח ברכות וישועות מופלגות לעוסקים בתורתו וכך כתב בהקדמה לספרו:
"ועינכם תחזינה בנים ובני כשתילי זיתים סביב לשולחנכם
בתים מלאים כל טוב גם עושר גם כבוד לא יסופו מזרעכם"

"כליות שומרות שבת"

שיעור מס' 290 | ראש השנה תשפ"ז

חלילה כוח למזיקים), עכ"פ לא יוסיף כוח בחיצונים ובזכות עונג השבת לא תהיה רשות למידת הדין לעכב ולמנוע את השפע הגדול ורוב הטובה.

גברת פ' המתגוררת בשכונת בית וגן הירושלמית. נוהגת מזה שנים להאיר את אור השבת גם בסביבתה, היא מדליקה נרות מוקדם. ומיוזמתה מוסיפה נר אחד נוסף עבור הנשמות הטועות, "רבש"ע היא מתפללת, כמה תינוקות שנשבו יש לך בעולמך. לו היית מאיר להם מעט, לו היית מטעימם מעונג השבת, וטעמה הקסום בוודאי הם יישבו בקסמה וישבו אליך במהרה, אני מדליקה נר נוסף לזכותם בכדי שתאיר את אור השבת בנשמתם כך נוהגת פ' זה שנים רבות מיוזמתה האישית, לכן היא התרגשה עד דמעות כשמשמים שלחו לה הוכחה כי רוצה ה' את מעשיה כדלהלן:

בשאיפתה להאיר את אור השבת על סביבתה נוהגת פ' לצאת לקראת שבת לביה"ח "שערי צדק" הסמוך למקום מגוריה, לעבור בין המחלקות ולהציע לנשים המעוניינות נרות שבת. באותה הזדמנות היא מציעה להן לבחור ממיטב עלוני השבת. לפני כשבועיים פ' פוגשת באחת המחלקות גברת חרדית, כששני נרות דולקים ליד מיטתה. גב פ' הציעה לה ממיטב העלונים. אך אותה הגב' מבקשת נר נוסף, שכן כחסידת בעלזא חפצה היא לקיים את בקשתו של האדמו"ר מבעלזא שליט"א שביקש השבוע מכל מי שמתאפשר לה - להדליק נר נוסף. עבור הנשמות הטועות,

בקשת הרבי מבוססת על הסיפור דלהלן: המנהג בבעלזא היה שבים י"ג מידות הכינו את הנרות ליום הקדוש, יהודי אמיד נכנס לחנות בעבודת הקודש יחד עם ילדו הקט מאיר'ל, הם הביטו בהתפעלות כיצד כ"ק מרן מהר"ד זיע"א קוצץ את הפתילות ומכין את הנרות, וכשסיים אמר: "נר זה אני מכין עבור אחב"י הנמצאים בצבא ואינם יכולים לערוך את היום הקדוש כראוי!". אחר כך לקח הרבי עוד פתילה ואמר: "הנר הזה אני מכין עבור היהודים הנידחים בכל קצווי תבל - פון בעהמען ביז סאן פרנסיסקו (מבוהמיה ועד סן פרנסיסקו), שאינם יודעים בכלל שעכשיו בא היום הקדוש!". פרצה לה מלחמת העולם מאיר'ל, הילד איבד את כל משפחתו והגיע לאמריקה, החליף את שמו ונתרחק מאוד ל"ע. פעם נסע לעסקיו לטן פרנסיסקו וראה שם מבנה שכתוב עליו "בית הכנסת", כשנכנס ראה יהודים עטופים בקיטלאך וטליתות. כששאל: מה זה? השיבו לו: הלא עכשיו יום הכיפורים, לובשים בגדי לבן ומבקשים סליחה מהש"ת. או אז נזכר מאיר'ל במעמד ההירואי עת היה ילד קטן עם פאות מסולסלות ושמע מפי קדשו של הרבי שמדליק נרות עבור היהודים הטועים מבוהמיה ועד סן פרנסיסקו! גילוי הקודש עורר את נשמתו של מאיר'ל לחזור בתשובה שלימה.

וואס וועט זיין מיט'ן לעכטל פונעם זיידן?! (מה יהיה עם הנר של הסבא!?!), שאל כ"ק האדמו"ר מבעלזא שליט"א את עסקני מוסדות התשובה בהוסיפו בקשה כי הנשים הצדקניות ידליקו כל ערב שבת נר נוסף בעבור הנשמות הטועות,

מעשה טוב של יחיד בכוחו שכל העולם ייזכר לטובה, מבאר רבנו ה"זרע שמשון" זצוק"ל את עניין הזיכרון. צ"ל שעניין זכירה זו ע"פ הכתוב "לזכר עולם יהיה צדיק", שהצדיק הוא מועיל לזכר העולם, שאף אם כל הציבור לא יעשו תשובה מספקת, אי אפשר שלא יהיה ביניהם איזה יחיד שעשה תשובה שלמה, ובזכותו אנו מתפללים שיהיה הקב"ה זוכר לטובה את כל הציבור. כדאמרין ביומא: "גדולה תשובה שאפילו יחיד שעשה תשובה מוחלין לו ולכל העולם". מטעים רבנו זיע"א: זהו סוד הערבות של הנשמות, וא"כ בערבות שיש לו על כל ישראל כבר פרע בתשובתו השלמה שעשה, וכשפרע הערב בעד הלווה - נפטר חובו של לווה עם המלווה.

ע"פ דברי רבנו הנ"ל, שעונג השבת משפיעים שפע ללא גבולות ובכחו של כל יחיד להזכיר את כל העולם לטובה, אולי דווקא בשנה כזאת שר"ה חל בשבת ולעת כזאת כשעם ישראל כה זקוק לכוח השבת להמתקת הדינים אולי זו צו השעה, בשנה כזו לענג את השבת, לכבדה, להוסיף בכבודה וקדושתה, לשם כל ישראל אולי השנה חובתנו לצאת מהגבולות והמגבלות להתפלל שעונג, טעם ומתיקות השבת ימתיקו את הדינים עבור כל עם ישראל.

יחיד נזכה שיתחדשו כליותינו לעבודתו יתברך לטעום ולחוש את נועם הנשמות, עונג הרוחות ועדן הנפשות, השבת הקדושה בוודאי תשפיע מזיו אורה, קדושתה וברכתה. שנה טובה ומתוקה שנת גאולה וישועה לכל בית ישראל אכ"ר

חזונו הוכיחה שעדיין אינה שומרת תורה ומצוות. היא שיתפה את בנות המשפחה שישבו שבעה על אביהם זצ"ל בפרטים המדהימים: "לפני למעלה מעשרים שנה סבלתי ממחלה נדירה בכליות, הדרך היחידה להצילי הייתה מציאת תורם לכלייה. פניתי לארגון 'מתנת חיים' של הרב הבר זצ"ל, לנסות למצוא תורם מתאים. שעון החול הלך ואזל, חיי היו בסכנה. כמה הייתה גדולה השמחה כשהגיעה ההודעה שכלל הנראה נמצא עבורי תורם מתאים. מדובר באדם משכמו ומעלה שרצה להיטיב עם הוולת, לעשות חסד בגופו ומעוניין לתורם כליה,

בדיקת ההתאמה הראשונית נראתה תואמת להפליא. כה התאכזבנו כשלמחרת התורם האלמוני משך את הסכמתו מסיבות השמורות עימו. ידעתי שזו ההזדמנות היחידה שלי לחיות, ביקשתי להעביר, לתורם האנונימי את בקשתי שיאיל לשקול את מחדש את החלטתו שכן מדובר במתנת חיים כפשוטו. התורם נענה לבקשתי והסכים לשקול שנית. את המתח והחרדה של אותם ימים, לעולם לא אשכח, לעומת השמחה שאפפה אותי כאשר התבררתי שהתורם החליט לתרום, אותה אין לתאר במילים. כשנפגשנו בעלי ואני עם התורם, גילינו לפנינו את אביכם וזכרוננו לברכה - אישיות משכמו ומעלה שחיפש פשוט לעשות טוב ליהודים. התרומה אכן הצילה את חיי, באתי לנחם ושוב להודות אך בעיקר כדי לשתף אתכן בשני פרקים מדהימים בסיפור, משתף בתשואות חן הרב מאיר בינק בשם הרב אליעזר שרייבר הי"ו סיפור שפורסם ברבים ע"י "מתנת חיים".

בשבת הראשונה שלאחר התרומה לא חשתי טוב. רופא המשפחה בדק אותי היטב, אך לא נמצא שום ממצא חריג. שבוע נוסף חלף ושוב מגיע יום שבת. אצלנו בבית, היה זה עוד יום חול בשרשרת ימות השבוע, והנה שוב הרגשתי גורא ואיום, ביום א' כשפניתי לרופא המשפחה, הופנתי בדחיפות לבדיקות עומק בחדר המיון, אך כל המדדים חזרו תקינים לחלוטין. בשבת הבאה, כשחזרו ההרגשות הללו בשלישית, התחלנו להפנים שיש דברים בגו. החלטנו לנסות לבדוק עם התורם, כך התוודענו לסיפור מדהים, כפי ששיתף בשעתו אביכם התורם ז"ל.

כזכור לכם, אמר אבא ז"ל, לבעלי ולי, כשהחלטתי לתרום כליה היה איזה עיכוב בהחלטתי, ולקח לי שבוע נוסף לקבל את ההחלטה הסופית. אגלה לכם את שאירע באותו שבוע: כשנודע לי בשעתו שהנתרמים עדיין אינם שומרי תורה ומצוות, קיבלתי פיק ברכיים. היה לי קשה עם המחשבה שהכליה שלי תחלל שבת. אך מצד שני מדובר בהצלת נפשות, והתורה מצווה להציל כל נפש מישראל, וגם ישראל שחטא - ישראל הוא.

הלכתי לשאול דעת תורה, ונפסק לי שעלי להמשיך בתהליך התרומה. הודעתי ל"מתנת חיים" שאני מוכן לתרום. לאחר שהודעתי לכם, בני משפחתי, שהתנגדו נחרצות להחלטתי, הביאו מקורות וציטוטים מדברי חז"ל והפעילו עלי מכש לחצים כי עלי לחזור מהחלטתי.

חזרתי שוב לרב הפוסק ושיתפתי אותו בקונפליקט שנוצר עם בני משפחתי. הרב פסק לי שעל פי התורה זו מצוותך להציל נפש מישראל, ואין להם כל זכות להתערב בנושא. הרב גם הציע לי, אין זה מחובתך לשתף אותם בפרטים ומנגד תתפלל שהנתרמת תשוב בתשובה, והכליה שלך תמשיך לשמור שבת. נראה שהתפילות שלי התקבלו, אמר לי אביכם התורם ז"ל. אביכם ז"ל תיאר במתיקות לשונו כיצד הכליות שלו רגילות זה שנים רבות להתענג בשבת, לחוש בטעמו המתוק של יום המנוחה, להתענג על מאכלי השבת הערבים, להסב עם כל בני המשפחה לסעודות מפנקות, לצלילי שירה ומירור, שירות ותשבחות.

הכליות שלי שהתרגלו לחוש פעם בשבוע טעם של עולם הבא, כנראה שהן לא מסוגלות לוותר על העונג הזה. הנתרמת מעידה שהמסר חלחל היטב בליבה ובלב בעלה, ומאז ועד היום הם שומרים שבת ומתענגים על צוף טעמה.

כל המענג את השבת נותנים לו נחלה בלי מצרים", שנאמר: "נחלת יעקב אביך" - לא כאברהם ולא כיצחק, אלא כיעקב, דכתיב ביה: "ופרצת ימה וקדמה" (שבת קיח). מקשה רבנו ה"זרע שמשון" זיע"א: איך ייתכן שיהיה לאחד נחלה בלי מצרים, דהיינו בלי תחומין וגבולין, שאפילו ייתנו לו כל העולם יהיו לו מצרים וגבולין? ועוד, אם יהיו הרבה שיענגו את השבת, איך יכול ליתן בעולם הזה נחלה בלי מצרים לכל אחד? אלא העניין הוא, שמידת החסד של הקב"ה רצונה להתפשט לטובת הבריות, אמנם מידת הדין מעכבת ואינה רוצה שתתפשט כרצונה. אך ביום השבת מתבטאת הקליפות, כדאיתא בזהר (ויקהל גג), וזהו "מזמור שיר ליום השבת" - ליום ששבתו המזיקים מן העולם. ולכן דייק לומר "כל המענג את השבת" ולא אמר "כל המשמר את השבת", אע"פ שבעונג הזה נמשך אחר הנאת גופו (המסוגל לתת